

קיבוץ מעגן, ד' בסיוון תשע"ז 10.06.2016 | גליון מספר 2

גליון חג שבועות

דיכוי מתוחכם שמונע ממישהו מלהביע את דעתו. יש אינטרסים שלפעמים מתנגשים ושצריך לשים אותם על השולחן, לדון בהם ולמצוא את הפשרות שייספקו את כל הצדדים.

בעצם מה שצריך זה להכניס מחדש את הרוח הדמוקרטית למפרש המתנפנף שבלוגו של הקיבוץ. לבסס את הדיון בשאלות שמעסיקות אותנו על טובת הכלל שבסופו של דבר היא גם טובתנו האישית.

לכל אחד ואחת שמורה הזכות לכתוב ולפרסם בעלון הקיבוץ - על עצמו, על המשפחה שלו, על הקיבוץ, על המדינה. חובתנו כמערכת העלון רק לדאוג שכל מה שמתפרסם לא מכוון לפגוע, להעליב או להתריס. לשמחתנו הצטרפו החודש למעגל הכותבים מורן בז'ה, יעל סמית ועפרה ביכלר. נמשיך ונעודד את כולם בלי יוצא מן הכלל לכתוב ולפרסם.

ובעניין קצת אחר - נשתף שהופתענו לגלות עד כמה חשוב לאנשים לקבל עותק מודפס של העלון. מטעמים אקולוגיים בעיקר חשבנו שנכון לצמצם עד כמה שאפשר את מספר העותקים המודפסים ולהסתמך בעיקר על הפצת העלון דרך האינטרנט. בגלל שביעות הרצון הרבה של החברים מהפצת העלון המודפס נמשיך להדפיס על פי מספר תיבות הדואר הרלוונטיות בקיבוץ (110). אין ספק שלהעביר עמוד בעלון המודפס מרגיש אחרת מלהחליק את האצבע על גבי הסמארטפון. נמשיך לקוות שהטכנולוגיה תמשיך להיטמע במקומות הנכונים ותשרת אותנו טוב יותר: תאיר את דרכנו בשבילי הקיבוץ, תחסוך מאיתנו קבלת הודעות מיותרות ואולי אפילו יום אחד תאפשר לנו לשבת בבית ולהשתתף באסיפת קיבוץ וירטואלית...

הגיליון הראשון של עלון הקיבוץ חולק בתיבות הדואר בערב יום העצמאות. בעקבות פרסום העלון שמחנו לקבל משוב חיובי מחברים רבים שרואים חשיבות בהתחדשותו של העלון. עבר חודש והנה אנו מפרסמים את גיליון מספר 2 שיוצא בסמוך לחג שבועות.

החודשים אפריל ומאי היו עמוסים בהתרחשויות בקיבוץ. יום השואה, יום הזיכרון, יום העצמאות, שוק אביב ול"ג בעומר ובמקביל אספות קיבוץ ודיונים בפורומים שונים בנושאים חשובים: שיוך דירות, בנים ממשיכים וכיסוי הגרעון האקטוארי בפנסיות של החברים הוותיקים.

כמו הגיליון הקודם, גם הגיליון הנוכחי מכיל בעיקר תכנים בעלי אופי

קהילתי-חברתי-תרבותי וכמעט ואין בו לצערנו נגיעה בנושאים אקטואליים שעומדים על הפרק ושיש לגביהם מחלוקת. העלון נחמד, נעים ונוסטלגי אבל עדיין לא הפך במה לביטוי דעה. אז למה בעצם לא כותבים לנו כל החברות והחברים הדעתניים את משנתם בנושאים השונים שעל הפרק? אז קודם כל זה לוקח זמן ומצריך מחשבה לכתוב 300 מילים, זה ברור, אבל מעבר לכך זה עניין של תרבות דיון. לכתוב טור דעה לעלון זו עבודה קשה ומורכבת, אבל התוצאה שלה יכולה להיות דיון איכותי ומעמיק.

כדי שיתקיים דיון איכותי ומעמיק כל דובר צריך להניח את האגו שלו בצד ולחשוב היטב מהו הטיעון שהוא רוצה לעלות, מהם הנימוקים לטיעון שלו ואיך הוא מסביר את הרעיון בצורה קצרה וברורה שכולם יוכלו להבין.

אנחנו קהילה קטנה שנמצאת בתהליך של הגדרה מחדש ושמנתנהלת באמצעות מנגנונים דמוקרטיים. אין פה צנזורה וגם לא איזה מנגנון

מהמעוניינים לכתוב ולתרום מזמנם לגיליון הבא, מוזמנים לפנות אלינו פנים אל פנים או במייל: alonmaagan@gmail.com

ברכות לצוות העלון המתחדש

אני מרימה את הכובע לתום ברכר, חני ברכר, טל ויסברון וגיא שוקרני, שהוציאו עלון במתכונת חדשה ורעננה. איזה יופי! מרשים ביותר. כעורכת העלון לשעבר (כ-3 שנים -עד לפני 17 שנה!), אני מברכת על היוזמה והחזרת עטרה ליושנה. כל הכבוד! כדי ליידע את מי שלא היה אז במעגן או אלו שגדלו מאז, צוות העלון האחרון שפעל כלל את נאוה אדרי, וילי קדם ז"ל, עלי קדם ואותי. כדי לסבר את האוזן, לפני עידן האינטרנט היה צריך למצוא תמונות ועיטורים המתאימים לנושא ולעצבם על הדפים, לא כמו היום שאפשר למצוא באינטרנט ולצרף ישירות; בהתחלה שכפלנו את הדפים במכונת השכפול המיתולוגית וא"כ עברנו למכונת הצילום כשבכל פעם היה עלינו למצוא ילדים ומתנדבים שיבואו לעזור לנו לסדר ולסייק את העלון...חתיכת מבצע.... דווקא בשנים של תחילת השינוי, הייתה הרגשה שהעלון חסר כשלא היה לחברים מקום ובמה להביע את דעותיהם ותגובותיהם, אך לא היה מי שייקח את העריכה על עצמו, וכך עברו להן 17 שנה בלי דו-שיח ציבורי כתוב.... יצא אומנם "מידף" מטעם המזכיר אבל זה לא אותו הדבר. במשך הזמן היו פניות לחדש את העלון כקדם, אך משום מה זה לא יצא לפועל והנה, עכשיו הגיע הזמן. אני מאחלת לצוות החדש שהתחיל בתנופה עם עלון מרשים ביותר, שיזכה לשיתוף פעולה של הציבור ויוציא עלונים מרשימים ומעניינים לפחות כמו העלון הראשון.

עפרה ביכלר

לחברי ותושבי מעגן,

ברצוני לברך את כולם בברכת חג שבועות שמח, ביכורים טובים בחקלאות ובתיירות, צמיחה והתחדשות של הקהילה וקליטת משפחות נוספות שיצטרפו לקהילת מעגן הקטנה והמיוחדת. מאחלת לנו שנצלח יחד לעמוד באתגרים העומדים בפנינו ולהשלים בחברות את התהליכים שאנו מבקשים וזאת בכדי להבטיח את החזון שלנו ולבנות קהילה פורחת ואיכותית. חג שמח, נוגה.

ברכות:

ברכות למשי קורן שהשתחררה מצה"ל והרבה הצלחה באזרחות. מזל טוב לסיון ואורן, ליאורה ובז'ה ולכל המשפחה להולדת הבן, הנכד.

ראיון עם טדי לבנקופף וחוה סמית | יעל סמית

ישבתי לשיחה עם שניים מוותיקי הקיבוץ, בני דור המייסדים: טדי לבנקופף וחוה סמית כדי לשמוע את סיפור חייהם המרתק ואת האופן שבו הם רואים את הקיבוץ שלנו היום.

טדי לבנקופף

אני בן 95. הגעתי לגיל הזה כי שמרתי על עצמי כל הזמן בלי סיגריות וסמים. עישנתי פעם אבל הפסקתי תוך יום לאחר שקראתי איך זה משפיע על הגוף.

אני עליתי לארץ בשנת 1941 מרומניה - מהעיר אושובה ליד הדנובה. למדתי חמש שנים בסמינר לרבנים בבודפשט - רציתי להיות רב. לאחר מכן בשנת 1940 לאחר בחינת הבגרות נסעתי להורי לחופשת קיץ. כשרציתי לחזור שללו ממני את אשרת הכניסה מטעמי אנטישמיות. בגלל שלא היה לי עוד מה לחפש באירופה החלטתי לעלות ארצה. חברה בשם רחל המליצה על חצר כינרת ולכן הגעתי לשם.

באתי באונייה בלתי לגאלית - אוניית מעפילים בשם דאריין. באוגוסט 1942 הגעתי לחצר כינרת לאחר שהייתי במחנות הבריטים שנה וחצי. מההתחלה מאוד אהבתי את חיי הקיבוץ בעיקר את השוויון ותחושת הביחד.

אני חושב שהקיבוץ מאוד משתפר ומתפתח. יש עכשיו שינויים שקורים וצריך לקבל אותם - הזמן חולף והכל משתנה. לפי דעתי אנו המבוגרים מקבלים יחס מאוד טוב מהקיבוץ. אני רוצה לספר משהו אישי עלי - אני דובר הרבה שפות - הונגרית, צרפתית, גרמנית, לטינית, יוונית עתיקה ואני גם שולט באספרנטו. הייתי רוצה לאחל לקיבוץ שימשיך בדרכו.

חוה סמית

אני בת 88 מארד שברומניה. עליתי בשנת 1947 - הייתי בקפריסין ובשנת 1948 הגעתי לחצר כינרת. הייתי חצי שנה בערך בחצר כינרת - עבדתי בחדר אוכל ובישלתי עבור מי שעבד. לאחר חצי שנה עברתי עם הורי למעגן.

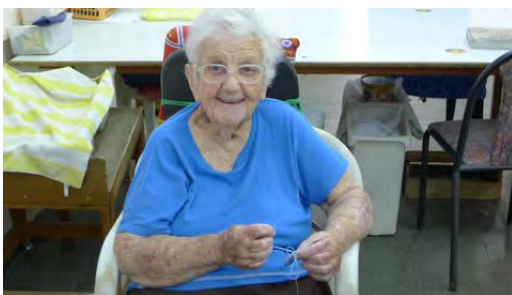
אני זוכרת שרמת החיים הייתה מאוד נמוכה בהתחלה אפילו לעומת רומניה, אבל לאט לאט הדברים התחילו להסתדר. נתנו לנו שתי מגבות, כלי מיטה - סט אחד.

מהרגע שהגעתי לקיבוץ הרגשתי מאוד בטוחה. לא פחדתי מכל דפיקה בדלת, או משוטר שעבר מולי - ידעתי שכולם יהודים ושלא יקרה לי כלום. נרגעתי מהפחד שמישהו רוצה להרוג אותי - הרגשתי ישר בבית. בהתחלה שהגעתי לקיבוץ הלכתי לעבוד בחוץ - יצאנו לכפרים נטושים של הערבים ואספנו משם את היבול. אז קיבלנו חלבה ושמנת למשל. היינו יוצאים בשש בבוקר וחוזרים סביב שבע בערב - כשבאו לקחת אותנו.

אני רוצה להגיד תודה לכל מי שמטפל בנו המבוגרים. לא חסר לי כלום, יש לנו פה הכל. אני מאוד מודה לכל מי שעוזר לנו, לצעירים ולמבוגרים יותר. אני נהנית לראות את האנשים בקיבוץ - כולם אדיבים ונחמדים.

לנו המבוגרים יש את המפעלון וזו המצאה נהדרת. מקום שמאוד חשוב לנו כי בכל בוקר יש לנו לאן ללכת ולפגוש אנשים בגילנו. כל מי שעוסק שם עושה עבודה טובה - זיוה, סוזי, ענת ורוגה שדואגות לנו. אין לקחת את זה כמובן מאליו. אני רוצה לאחל לקיבוץ שהמצב הכלכלי והיבול יהיו טובים. שכל מי שחולה שיחלים ושיבריא. לכל הצעירים שיצאו לטיול בחו"ל שיחזרו בריאים ושלמים.

כדאי לחיות בארץ שלנו - גם פה יפה מאוד.

איפה הם היום?

הפעם, לכבוד שבועות, ביררנו איפה נמצאים ומה עושים כמה מבני ובנות המשק הבוגרים.

אלון שטיינברג

נשוי לשני ואב לרוי (1.5), בוגר תואר ראשון במשפטים בהצטיינות, מתמחה בתחום העסקי - מסחרי עם דגש על עסקאות מקרקעין. הוסמכתי כעורך דין בשנת 2014 ועובד כיום במשרד עורכי דין ויגל, גרוס, פלד, מנהל את מחלקת המקרקעין במשרד. הדבר שאליו אני הכי מתגעגע בקיבוץ זה הגיוסים. אם זה במטעי הבננות, לשתול עם כל הקיבוץ, ועם סבא יוסי ז"ל, את שתילי הבננות ובסוף לרוץ בין השורות לאסוף את הניילונים השחורים של השתילים, או אם זה הגיוסים בלול כשהיינו עושים השוואה מי מצליח להרים יותר תרנגולות ביד אחת, ובסוף כל גיוס לרדוף 10 ילדים אחרי תרנגולת אחת מסכנה שברחה. ולא לשכוח כמובן את הארטיק שוקו בננה בסוף כל גיוס.

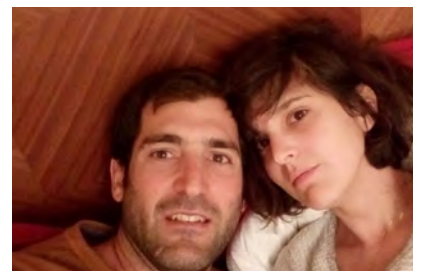
עודד מזרחי

בקיבוץ - אני כרגע גר ביפו, אחרי תואר ראשון במדעי החיים מאוני' ת"א, וכן אחרי שנה אחת בלימודי וטרינריה באוני' העברית. כרגע עוד שואל את עצמי האם הכיוון הוא הכיוון הנכון אבל סך הכל נהנה מאוד. במקביל אני עובד בחברה בשם 'אמבר' ומתעסק עם בקרת איכות של חיטה ומסתובב בשדות הארץ שלנו רוב היום. אני מתגעגע מאוד לקיבוץ - גיאוגרפית. מאוד אוהב ומתגעגע ללכת יחד בין מקומות שונים בקיבוץ, מתגעגע לשנ"צים על הרצפה עם פיקה על הדלת (להסתיר את האור) אצל ההורים, מתגעגע לשלב ביום בקיץ (אזור 1700 אחה"צ) בו נשבר השרב של היום ומתחילות רוחות מטורפות וכל הגולשים יורדים לים.

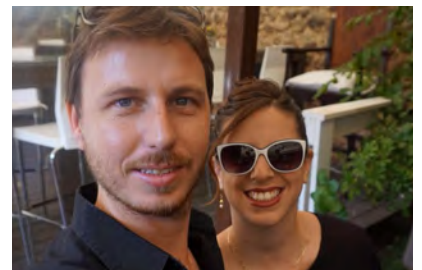
אלעד מזרחי

נשוי לעטר, גר בכפר ויתקין. עובד בצבא בחיל הים, בוגר תואר ראשון בביוכימיה ימית, מתגעגע לכנרת.

עטר בז'ה

מאורסת לעידן, בן קיבוץ נחל עוז, הכירו בינינו אושרית אזולאי ומורן אחותי, גרים ברחובות, עובדת בחברת אפלייד מאטיריאלס. מתגעגעת למשפחה, לאחייניות, לשבת עם לדבר עם חברות, לבית שלי - מעגן.

מפי הטף | ליקטה יעל סמית

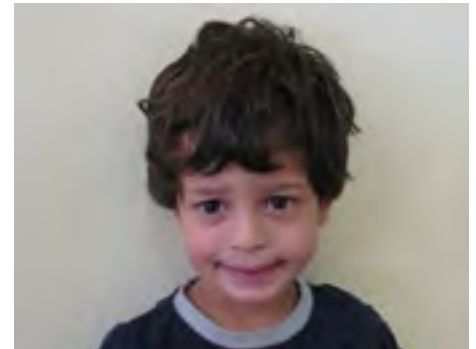
שאלנו את ילדי פעוטון ערבה מה הם הכי אוהבים בקיבוץ מעגן.
התשובות המקסימות לפניכם:

מיקה
אני אוהבת את טושי (הכלבה)

אמה
אני אוהבת לשחק בקיבוץ מעגן
ולראות את הזיקוקים

נרי
אני אוהב לצייר ואת הבית שלי

רם
אני אוהב לצייר ואת הבית שלי

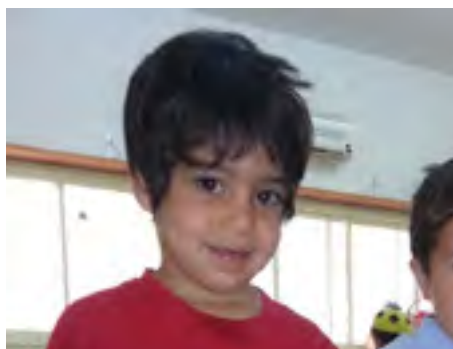
זהר
אני אוהב את הסופר

ירדן
אני אוהב לראות את טבריה

שי
אני אוהבת לעשות ציורים
ולשחק בבלונים בכל הצבעים,
אני אוהבת את הבית שלי.

ליבי
אני אוהב את מגרש המשחקים

פלג
אני רוצה שיהיו פרות ברפת

ראיון עם ליאורה ושלמה בז'ה | מורן בז'ה שוקרני

בז'ה: או... כאן יש לי חשבון פתוח... שלום עטיה וראובן סמית פנו אליי כי המסגר שעבד במעגן בזמנו ברת. "בוא לחצי שנה ותחזור לבנות". מאז אני שם, כבר 25 שנה. אני אוהב ליצור, כשאומרים את המילה הטובה על משהו שיצרתי זה עושה לי טוב. אבל לקוחות וגבייה זה לא דבר פשוט. בבנות ההרגשה הייתה פראית, לעבוד עם פלדיום ומכנסיים קצרים, בכל מזג אוויר היינו בחוץ, אח"כ שניצ ובארבע מוציאים את הילדים. מה רע?

ליאורה: עבדתי במטבח כשהגעתי לקיבוץ, שם איבדתי את טבעת הנישואין שלי... נשאה בתוך איזושהי כפפה שאיתה קילפתי תפוחי אדמה. בנוסף, הייתי רכזת חינוך ועבדתי בחינוך ולאחר מכן עבדתי במסעדה של מעגן יחד עם מרימי. משם עברתי להזמנות בכפר הנופש.

במה שונה החינוך במעגן של אז מהיום?
ליאורה: זה היה מאוד שונה. כל הילדים היו משלנו, טווח גילאים רחב יותר ביחד. זו הייתה עבודה קשה, גם להתמודד עם ההורים וגם כשהילדים שלי נכנסו למערכת.

בז'ה: היינו מלווים את הילדים להרבה טיולים.

מהו עבודתם הקיבוץ של היום?

ליאורה: היום כל אחד לעצמו, אנשים מונעים מאינטרסים אישיים, התחושה הקיבוצית העוטפת של פעם נעלמה מזמן. בשבילי השמחה היא הקירבה והחיים לצד הילדים והנכדים וזה ממלא אותי, מאחלת לכל החברים שיזכו לכך.

איפה אתם רואים את עצמכם בעוד כ-10 שנים?

ליאורה: אני מקווה שאהיה בריאה, מוקפת באהבה של הילדים והנכדים. ותרשמי גם של החתנים.
בז'ה: או בצד הזה של הכביש או בצד השני...

התיישבתי לראיון את הוריי, ליאורה ושלמה (הידוע בכינויו בז'ה), מקווה שתהנו, ומזמינה בזאת, יחד עם תום וגיא, אתכם, בני ובנות המשק, להציע ראיון הורים משלכם שייכנס לגיליונות הבאים.

היכן הכרתם?

ליאורה: במהלך השירות הצבאי בז'ה: היא הייתה חתיכה בלונדינית, והיא עדיין כזאת היום... אני הייתי שזוף ומתולתל והיום אני כבר לא.

באיזו שנה הגעתם לקיבוץ?

ליאורה: בשנת 1977

בז'ה: ליאורה תגידי שהגענו מוקדם יותר, ככה נקבל עוד שנות ותק...

מה אתם זוכרים לטובה מהקיבוץ של שנות ה-70 ותחילת שנות ה-80?

ליאורה: אני זוכרת בעיקר לטובה את ההתכנסויות בחדר האוכל, תחילה בחדר ה"א הישן היכן שנמצא המפעלון היום ולאחר מכן כשעברנו לחדר האוכל החדש. הייתה חברותא, היו שיחות, היו מפגשים.

האימהות, האבות, שעות היינו יושבים בחוץ ומדברים, היה הווי. היו אירועים, כולם תמיד התנדבו לעזור, תחושה קיבוצית של פעם.

בז'ה: לא הייתה טלוויזיה, לא היו הסחות דעת, היינו יושבים בכל פעם במרפסת של חבר אחר, שותים קפה ומדברים. הכל היה מאוד שונה.

מה אתם זוכרים פחות לטובה?

ליאורה: הלינה המשותפת הייתה לנו מאוד מוזרה מכיוון שלא גדלנו כך. נכנסנו לתוך הסיטואציה ואני זוכרת שההורים הצעירים הביעו התנגדות. זה היה לא נורמלי, לא אהבנו את זה, להוציא את הילדים בחורף מהבית היה קשה. גם הילדים לא אהבו את זה, רצו לישון בבית.

בז'ה: ראינו את הילדים 3-4 שעות ביום, מארבע עד שבע. הייתי ישן איתכם הרבה. עוד דבר שלא אהבתי זה חוסר השוויוניות בחלוקת הנטל, לא כולם השקיעו את אותו זמן ומרץ בעבודה, בנוסף, מצד אחד היינו עשירים ומצד שני עניים. היינו במינוס כל הזמן. לא היה לי כסף בכיס, הקיבוץ דאג לכל מחסורינו ורק ביקש שנעבוד.

אלו עבודות / תפקידים מילאתם בקיבוץ?

בז'ה: עבדתי בבנות, בשבתות עבדתי ברפת ובפזון. גיוסים היו בלול, בבנות, בכרם. ענף הבנות היה בנשמתי. אהבתי מאוד לעבוד שם עם החברה.

אז למה עברת למסגריה?

מה קורה בקיבוץ?

מתרבות מעגן - חנה אסתר

ל"ג בעומר

נחוג כמיטב המסורת, עם מדורה גדולה ומפוארת וארוחה קלילה ונהדרת. ילדים והורים וסבתא מפנקת, שבת אחים גם יחד באווירה נעימה ונלהבת. כן, אבל... משהוא חסר, חסר, חסר: תוכן, שירים, משחק והפעלות. לתשומת לבינו לשנים הבאות, שיבואו אינשאללה ונדע רק שמחות. התודות מגיעות לצוות המארגן: יערה ספיר ויעל פלס. בעזרתם של: שונטל בכור, יובל פלס, שי מיוחס, רינה ויעל סמית ולי גרינוולד. לאיציק אלישע על העצים, לנמרוד על הכיסאות, לרלי על הכנת תפוז"א, ולצוות המטעים שתמיד מתגייסים לעזרה בכול צורך. כאן המקום לציין את רובין מור, וגלעד פריד- שעזרו בחגיגות העצמאות.

חג שבועות

ממש בפתח, אחד החגים שמשלב מסורת ותרבות קיבוצית באווירה כפרית וחקלאית. תהלוכה ותצוגה חקלאית (ממה שנשאר), מסכת שירים וריקודים. למעלה מחודש הצוות המארגן שוקד על ההכנות, החזרות, תפאורה ועוד. בנוסף, ארוחה חלבית עשירה ממטבח של דניאל שטיינברג.

מה צפוי לנו בהמשך?

קבלת שבת

רעיון נהדר שהועלה מכיוונם של החברים החדשים: להיפגש אחת לחודש בימי ששי לאחה"צ של כיף משפחתי: ג'אם, בירות, אוירה טובה והדלקת נרות לקבלת השבת. הנכם מוזמנים להביא כלי נגינה, מחצלות, עוגה, יין..... הכל יתקבל בברכה! אפשר להגיע לפני ותוך כדי - אין חוקים. המפגש הראשון יהיה ביום שישי 24.6.16 בשעה 17.00 בבית הצנחן. כמובן שתבוא הודעה מפורטת.

חג המשק

נתחיל עם קצת היסטוריה 'מעגנית', (וכמו כול הסטוריה- תלוי מי מספר ומה סיפרו להם). אז בקיצור: חג המשק נחוג כול שנה ביולי ומציין את עלייתם של החברים לקרקע בשנת 1949. בזמנו, כשהקיבוץ היה קיבוץ, הנערים, טרם גיוסם לצבא, היו מתקבלים לחברות בתהליך מועמדות מקוצר. סיום הלימודים היה בסמיכות לחג המשק לכן ציינו את קבלת הבנים בחג המשק. במהלך השנים תהליך הקבלה לחברות השתנה, ובמקביל הצטמצמו מס הילדים. כיום (20 שנה אחרי, בערך), חג הבנים מושפע בעיקר מגודל ונפח המסיבה לפי מספר הילדים. את חג המשק מציינים בלחישה או כמעט ולא. השנה יש לנו בוגר אחד (פז קורן היקר). לאחרונה מתרחשת מול עיננו הסטוריה 'מעגנית' חדשה: קבלתם לחברות של למעלה מ-40 חברים. בנים חוזרים, בנים יורשים, חברים שעזבו ומבקשים לחזור. זה הזמן להחזיר קצת ממה שהיה פעם ולשלב בחדש, לתת שוב את המשמעות המקורית של חג המשק, עם חג הבנים. התארגנו עם צוות לתפארת, ורעיונות יפים, כמו: לשלב סרטונים חדשים עם הישנים, תערוכה ומצגת תמונות של הנקלטים של מעגן בעבר ובהווה, מערכונים, ריקודים שירים מסיבת ריקודים בסיום הערב.

אז מה נחוץ?

אנשים ונשים שיכולים להפיק ואו להשתתף: ריקודים מערכונים ותפאורה. ובעיקר נחוץ לנו גם מישהו שקצת מבין במצגות וסרטונים. דברו אתנו: יואב בן יעקוב וחנה אסתר. חג המשק יתקיים ביום שישי 29.7.16. נפגש אחרי שבועות ונמשיך משם. שיהיה לכולנו חג שמח ומבורך בלבן, ועוד המון חגים שמחים שיבואו אמן!!

מה קורה בקיבוץ?

ראיון על נושא הבנייה במעגן עם שימי שטרית - תום ברכר

נפגשתי עם שימי שמרכז את מנהלת הבנייה במעגן ב-5 השנים האחרונות, ארבע מתוכן בהתנדבות מלאה, ובפועל גם מתפקד כפרוייקטור של שכונת הבנים. ביקשתי, לנסות ולסכם איתו את תהליך הבנייה עד כה ולהבין מה מתוכנן בתחום הבנייה והתרחבות הקיבוץ בעתיד.

איך בכלל התחיל התהליך של הקמת שכונת הבנים?

בעקבות התעניינות מואצת שעלתה בעיקר מהשטח מכיוונם של מועמדים לקליטה במעגן באותם הימים ושיחה שלי עם שאול גור היו"ר הקודם במעגן, החלטתי ברצון ובעניין רב לנסות ולהקים את מנהלת הבניה אשר קבלה את אישור וברכת וועד ההנהלה בקיבוץ לצאת לדרך. מנהלת הבניה התהוותה מצעירים שהיו אז במסלול קליטה מתקדם ואשר הביעו נכונות לבחון לפחות את האפשרות לבנות בית במעגן למרות העובדה שעמדה לחלקם האפשרות והזכות לסמן מגרש מבונה מתוקף היותם נשואים לבנות משק. ספיר, שימרי שער ואלה קליין היו לי לשותפים מרתקים ומבורכים לצידי, וכמו כן חברים וותיקים, אמנון וייסברון ודוד נוטי שבאו כל אחד עם ניסיון הרב וכוונותיו הכנות לסייע ובהחלט תרמו המון. עמית חכים, איש נפלא ומקצוען מושלם בתחומו שזכיתי להכיר, נשכר ללוות אותנו וכך יצאנו לדרך. ישיבת ההקמה והעבודה הראשונה נערכה ביוני 2011 ומאז, נפגשנו מידי יום רביעי ועסקנו בשאלות עקרוניות ואח"כ תכנוניות מורכבות. אילן קדם, ראובן, חיימקה ושאול גור כל אלו, מתוקף תפקידם, הוזמנו לישיבות מנהלת הבניה מעת לעת בכל פעם שחשבתי שנכון יהיה להרחיב את מעגל המשתתפים והמתלבטים לפני כניסה לצומת הכרעה נוספת ואשר בכל מקרה הגיעה לאחר מכן לשולחן וועד ההנהלה.

מה היו השאלות שעסקתם בהם?

אחת השאלות הראשונות שהעסיקה אותנו רבות הייתה: האם נכון יותר לתכנן שכונה ללא מערכת כבישים כלל בתוכה, עם חניות ואלמנטים ציבוריים אחרים [עגלות אשפה, ארונות חשמל ותקשורת ועוד] מרוכזים בפאתי מתחם המגורים דוגמת שכונה קיבוצית קלאסית, או שכונה שבה החניות מוצבות במגרשים עצמם. זו למשל שאלה כיבדת משקל שיש לה השפעה עצומה על איפיון השכונה ולא פחות מכך על תג המחיר לפרק הפיתוח של כל מגרש. ההחלטה שהתקבלה ע"י חברי המנהלת בהכרעת הרוב היא לתכנן חניות בתוך גבולות המגרשים. עם זה, כמו גם עם נקודות מהותיות אחרות במעלה הדרך, הגעתי לוועד ההנהלה לקבל את אישורו. אני, אגב, לא חושב שיש דרך נכונה או לא נכונה בסוגייה הזאת, זה מאוד תלוי באנשים ששותפים לתהליך באותה העת ולהעדפותיהם. אני מאמין שנכון יהיה לפתוח את השאלה הזו מחדש כשבאים לתכנן את המשך הבנייה במעגן לכשנגיע לשם. למעשה, כל דבר בשכונת הבנים הוא תוצאה של דיון ארוך ומעמיק של מנהלת הבנייה שכלל בחינת חלופות ולמידה משכונות שהוקמו בקיבוצים שונים בארץ.

האם בדיעבד אתה חושב שהיה נכון לעשות חלק מהדברים אחרת?

גם היום בראייה לאחור אני חושב שרוב ההחלטות שהתקבלו היו נכונות, אבל וודאי שאני לא חף מטעויות. את זה אני משאיר לסובבים אותי. עבדנו ביחד הרבה מאוד זמן והשקענו המון מחשבה מהתכנון הכללי ועד לפרטים הקטנים ביותר. הצלחנו להגיע לדגם בית בגודל של 140 מ"ר עם 4 חדרי שינה שמתאים לגודל ולאופי של המשפחות שמיועדות לבנות בשכונה. גם המחיר שהגענו אליו הוא מחיר נמוך מאוד יחסית לתוצר, ואת זה אני שומע בכל פעם מחדש מנציגי קיבוצים רבים שמזמינים אותי או שבאים למעגן להקשיב וללמוד על התהליך שעברנו כאן, ומופתעים מאוד לשמוע ולראות שייצרנו בית כזה בעלות של כ- 1.15 מיליון ₪ עד מפתח כולל פיתוח המגרש. במעגן, אגב, יש חברים החושבים קצת אחרת, כך אני מבין.

מה קורה בקיבוץ?

ראיון על נושא הבנייה במעגן עם שימי שטרית - תום ברכר

יש מי שמבקשים לבחון את האפשרות של הקמת שכונה עם דיור בר השגה בקיבוץ. האם זה משהו שנמצא בתכנון?
ראשית, דיור בר השגה הוא מושג מאוד בעייתי בעיניי מכיוון שכל אחד מגדיר אותו אחרת. עובדתית, גם היום במחיר של 250-350 אש"ח על בית קיים בגודל של כ- 80 מ"ר יש המלינים שיידם אינה משגת. בתכנון של שכונת הבנים מה שהנחה אותנו זה להשיג את התוצאה המשתלמת ביותר מבחינה כלכלית שהיא לא בהכרח הזולה ביותר ונדמה לי שעמדנו בכך.

כבר לפני כשלוש שנים העליתי מחשבות על תכנון של בית דו-משפחתי בגודל של 90 מ"ר לכל יח"ד על מגרש משותף של 700 מ"ר. בית כזה יעלה כ- 800-850 אלף ₪ במחירי היום. זה פחות או יותר הסכום הנמוך ביותר שאפשר יהיה להגיע אליו בבנייה שמתאימה לאקלים של עמק הירדן. עכשיו צריך לבדוק האם יש בכלל מי שמעוניינים באפשרות כזו. האם קיימים "לקוחות" פוטנציאליים לרכישת מוצר כזה ורק אז להיכנס לעומק התכנון. בכל מקרה, כשמדברים על דיור בר-השגה לבני המשק צריך להבין שאין כרגע אפשרות לבנות בית בבניה קונבנציונאלית למשפחה בפחות מ 800-850 אלף ₪.

רוב בני המשק בחרו לקחת בית מבונה בקיבוץ. מה דעתך על כך?

המטרה הראשונה במעלה היא לאפשר לבני המשק שמעוניינים בכך להקים בית במעגן ככל שהם רוצים והדבר ניתן. הקיבוץ כבר קיבל ומיישם החלטה שהוא נותן לכל בן משק מתנה בשווי 50% מעלות פיתוח המגרש. המשמעות הכספית היא במגרש מבונה - 65 אש"ח, ובבניה בשכונת הבנים 75 אש"ח. בנוסף, מי שבוחר לסמן בית מבונה לשיוך, רוכש למעשה מהקיבוץ נכס מניב ונחוץ מאוד כמקור נוסף לקיום הקהילה, שהשווי שלו בשנים הקרובות יכפיל או ישלש את עצמו ואולי אף למעלה מזה, ימים יגידו. בעיניי זה דבר מדהים שהקיבוץ נמצא במצב שהוא יכול להרשות לעצמו להעניק מתנה כזו לבני ובנות המשק שלו ואסור לקחת את זה כמובן מאליו. אני לגמרי מבין את בני המשק שבחרו בבית מבונה ואני גם מאוד שמח שאחרים בחרו לבנות בית בשכונה החדשה. כל אחד עם מערכת השיקולים, הרצונות וההעדפות שלו.

חשוב לכולנו להבין שאנחנו חייבים להמשיך להתאמץ לחשוב ולקבל החלטות שקולות ואחריות גם בעניין הזה. הקיבוץ אמנם במצב כלכלי יציב ואיתן מזה כמה שנים, ראשית בזכות המרקם האנושי הנפלא שמרכיב אותו. אבל, יש לנו גרעון אקטוארי של כ 5 מיליון ₪ שמחובתנו לסלק, ובנוסף כמעט כל התשתיות בקיבוץ - מים, חשמל וביוב במצב גרוע מאוד ושיקומם ההכרחי ידרוש עוד כ-15 מיליון ₪. חלופת האגודה שצלחה את הקלפי בימים אלו היה ותגיע לכלל מימוש, תחייב עוד 8 מיליון ₪ ואף יותר.

אנחנו חייבים לעזור לבני ובנות המשק של כולנו להקים בית בקיבוץ, זאת כפי שאמרתי המטרה הראשונה במעלה, אבל זה חייב להיות תמיד חלק מההסתכלות הכוללת שלנו על המצב וחלק מתהליך קביעת סדרי העדיפות של הקהילה.

ואחרית דבר?

הקמת שכונה חדשה בליבו של ישוב חי וקיים, חפירות, חציבות, קידוחי כלונסאות בקרקע, סלילת כבישים ומדרכות כל אלו הם מכלול פעולות מאוד אגרסיבי ברובן הגדול. הדברים בהחלט מובנים וברורים. זהו אירוע מרעיש, מזעזע [תרתית משמע] מעלה אבק, מפר שלוות אלוהים אפילו אירוע אלים במובנים מסוימים. לדאבוני, לא תמיד חוויית סבלנות וסובלנות יתרה בזמן האירועים. ואולם היום, כשאנחנו הולכים וקרבים לסיום הקמת השכונה, נדמה שרבים, רבים מאוד משתמשים וגם נהנים, כך אני מקווה, מכבישים, מדרכות, תאורת רחוב ועוד, שנראים ומרגישים קצת אחרת.

השמנת יתר בילדים | יובל גבאי

ש. אז מה בעצם אומר המונח הזה השמנת יתר?

ת. אני אתחיל מהסוף: מחלות לב, סכרת, שבץ, בעיות בעורקים, הפרעות בחילוף חומרים, בעיות מפרקים והיחלשות ושחיקה של עצמות וכן, גם סרטן מסוגים שונים. הרשימה לא נגמרת: חרדה, דכאון, נידוי ובידוד חברתי ועוד. הרשימה ה"מכובדת" הזאת ממצה פחות או יותר השלכות ישירות ועקיפות של השמנה/השמנת יתר.

ש. מה בעצם הגורמים להשמנת יתר?

מצוקה רגשית, אופנות הדימוי והערך העצמי-הגופני, נוכחות/העדר ההורים, איבוד הולך וגובר של החיבור שלנו לגוף ואכילה רגשית.

ש. מהי אכילה רגשית?

ת. אכילה רגשית היא אכילה ללא שליטה כתוצאה מרגשות. אכילה רגשית אינה קשורה לתחושות רעב ושובע, משום שהמצב הרגשי לא מאפשר מודעות לתחושות אלו. הגוף מפתח נטייה כמעט אינסטינקטיבית לאכול ברגע שרגשות עולים: שמחה, כעס, עצב, הפתעה, געגוע. הגוף "שוכח" להיות נוכח עם הרגשות ו"בוחר" מסיבותיו הוא בהכנסת מזון שלא לצרכי תזונה. הקשר עם הגוף עצמו, תחושותיו ורגשותיו - אובד.

ש. כיצד מטפלים בתופעה הזאת כיום בעולם?

ת. כיום, מודלים של טיפול משולב בהשמנה ברחבי העולם משלבים תכנית התערבות קהילתית עם מעקב של רופאים מומחים בתחום וקידום נושא התזונה ופעילות גופנית. מעטות מהתכניות טובות, כאשר תוכניות טובות בעצם לוקחות בחשבון את השורשים והתולדות הרגשיים/נפשיים של התופעה ונותנות להם מענה. תכנית התערבות שמפנה את תשומת הלב למדדים ה"נראים": משקל, bmi, ספורט ותזונה אינה מספיקה. לא ניתן לטפל בתופעה גופנית בלי לעבור דרך העבודה הפנימית.

ש. מהי התכנית שאתה מציע?

ת. לטעמי יש להתחיל בהעלאת המודעות של נושא ההשמנה/השמנת יתר, של התוצאות הישירות והעקיפות שלה ודרכי התמודדות עם התופעה. כאשר הדרך הטובה ביותר לטיפול היא באמצעות בניית תכנית התערבות קהילתית הכוללת הצבת מטרות קהילתיות, פיתוח הרגלי צריכה ואכילה בריאים, מסגרת התערבות רפואית-תזונתית-ספורטיבית שבמרכזה מענה להיבטים הרגשיים/נפשיים של השמנה/השמנת יתר.

תודה ליובל על החשיפה לנושא, הרבה בהצלחה עם תכנית עץ הדעת.

כפר הנופש מעגן עדן | עלי קדם

- כפר הנופש נערך לעונת הקיץ והחופשות, אם כי צריך לומר שיש עבודה בכל עונות השנה. גם בתקופה הנוכחית - הרבעון השני - יש לנו הרבה תיירים (קבוצות) באמצע השבוע, ואילו בסופי שבוע ביקוש רב של משפחות ישראליות. את תקופת החורף ניצלנו למספר שיפורים:
- שיפוץ של חלק מהחדרים, שכלל צביעה בחוץ ובפנים ותיקונים רבים. ההשקעות בתחום זה אף פעם לא נגמרות, במטרה לתת לאורחים מוצר ברמה גבוהה. בנוסף - הכנות אחרונות של החוף, הבריכות (פתוחות מפסח), והנוי שזוכה לשבחים רבים.
- החלפת מערכי ההגשה בחדר האוכל, ובזאת השלמנו סופית את פרוייקט חדר האוכל שנמשך כזכור על פני שלוש שנים. המקום החדש זוכה למחמאות רבות ומשדרג ללא ספק את חוויית האכילה בכפר הנופש מעגן.
- התחלת חלוקה של שקיות קפה ותה בחדרים, נוהג שכבר קיים במלונות רבים ועכשיו גם במעגן עדן.
- לאחרונה הוחלפו כמעט כל ה"קלאב-קארים", הרכבים המשמשים להובלת מזוודות כביסה ועוד - 9 במספר. הכלים שהגיעו הם "מהדור החדש", יותר חזקים ומהירים. בהזדמנות זו מחמאות לצוות השטח שלנו, שמורכב בין היתר מבני משק, שעושים עבודה נהדרת.
- התקנת תוכנה שמאפשרת עבודה עם הזמנות On Line, כלומר שהלקוח יכול לבצע הזמנה ישירה, דרך "בוקינג" ובעתיד גם דרך אתר הבית שלנו.
- החל מפסח האחרון - שהיה מוצלח מאוד עם תפוסות מלאות - יצאנו במבצע: כל אורח זכאי לכניסה לאתר "ג'ונגל כיף" בבית זרע. בנוסף, בקיץ יתקיימו כרגיל הפעילויות של צוות הבידור.
- התיירות הנכנסת עדיין במשבר, שלא נעלם למעשה מאז מבצע "צוק איתן" בקיץ 2014. עדיין יש קבוצות שמתבטלות, כל הקבוצה או חלק מהחדרים. עובדה זו מקשה על התאמת המחירים לתיירים לעלויות הגבוהות. יחד עם זאת כפר הנופש ממשיך לשמור על רמת רווחיות גבוהה, וזה ראוי לציון על רקע מה שאנחנו שומעים ממלונות אחרים.
- לאחרונה התקיימו שתי פגישות בנושאי תיירות: דורון, המנכ"ל, השתתף בפגישה עם שר התיירות יריב לוין, שהתארח במועצה. עלי קדם, מנהל השיווק, השתתף בפגישה של תיירני האיזור עם ראש המועצה החדש עידן גרינבאום. עידן הדגיש שהוא רואה בתיירות ענף חשוב במערכת הכלכלית של היישובים ושל האיזור, וייתן עדיפות לנושאי התיירות. בפגישה נכחו גם מאורי ישראלי ראש אגף הכלכלה, ועילום אביגדורי - מנהל עמותת התיירות.
- בשבוע האחרון התארחו אצלנו:
- כנס של מכון "ספרא" - אוניברסיטת תל אביב.
- קבוצת "ארנולד פרוכטנבאום" - קבוצה חוזרת שהיו במעגן כבר פעמים רבות, יהודים משיחיים מארה"ב שבאים כל שנה לקיים סמינר בישראל.
- כפר הנופש מגיע להישגים הודות לצוות מסור, שעובד "מסביב לשעון" על מנת להעניק לאורחים את השירות הטוב ביותר, ועל כך מגיעות מחמאות וברכות לכולם.

והפעם בפינתנו היום לפני - שיר שכתב קיצי' שטיינברג לכבוד מסיבת הרפתנים ושהתפרסם בעלון שבועות בשנת 1996. בלשון פיוטיות קיצי' מזקק את החוויה הרפתנית - המפגש עם הפרה שהיא מפעל חי לייצור חלב אבל גם לרגע קט - עגלונת נחמדה.

מסיבת רפתנים לציון סיום העונה היתה גם הזדמנות לממש דורות בין התיקי חולבי השבת לבין הצעירים בעף. מרכז הענף, יורם סמית, העניק מתנת מרידה למתנדבת מיונה, שעזבת לאתר כמעט שנתיים של רפתנות במעגן עוד כללה התוכנית שיר, שכתב והקריא ותיק חולבי השבת - קיצי' ש...

חלב ובשר

נברך הערב ימי עמל שהוקדשו לבקר ולרווחת הכלל, להשקיע מתנובת השדה להאכלה ולזכות בשפע חלב ונביונות לתפארה.

ענף מלא דרישות ומאווים, לפרות נטולי זכרים לחיים שכל חפצם לייצר חלב חם, לתפארת המחשב שספרם ותייקס.

ובכל שרשרת הבשר לשחיטה נולדה עגלונת נחמדה ורזה ששמה כבר פרח ודעך רק את מספרה 717 לשלם לא נשכה.

אלופה בהן-צדק אלופה משקיעה בחלבה כמות נכבדה, מבוקר ועד ליל הכמות לא תדליל, להצדיק אלופה שהיא אחת ויחידה.

נברך שוב את אנשי השידרה שעבדים בפרך מבוקר ועד חשיכה, אבל זוכים לקבל כתיף מתורני החליבה, שעמדים בדרישות צעירנו - ילדינו באהבה.

שאו ברכה הצוות והפרה האלופה, ולהתראות בשנה הבאה עם האלופה החדשה.

הקיבוץ הנדיב (פרפראזה על העץ הנדיב) | גיא שוקרני

פעם אחת היה קיבוץ, והוא אהב ילד קטן אחד. כל יום הילד היה בא מהגן והולך למטעים של הקיבוץ לקטוף לעצמו כמה בננות. לפעמים היה הולך לרפת של הקיבוץ לחלוב לעצמו קצת חלב ולעיתים קופץ לכנרת בחוף של הקיבוץ להתקרר קצת מהחמסין. לפעמים, כשהיה מתעייף, היה נשכב על הדשא של הקיבוץ ונרדם בחיבוק של הקיבוץ.

הילד אהב את הקיבוץ, והקיבוץ היה מאושר.

אך הזמן חלף לו, והילד הלך וגדל ולעיתים קרובות הקיבוץ נשאר לבדו בזמן שהילד נסע לבלות בתל אביב. ואז הילד בא יום אחד אל הקיבוץ. והקיבוץ אמר, בוא ילד, תקטוף קצת בננות, תשחה קצת בכנרת, תירדם קצת על הדשא ותהיה מאושר.

אני יותר מידי גדול בשביל הדברים האלה, אני רוצה לקנות דברים ולעשות חיים, אני רוצה קצת כסף, אתה יכול להביא לי כסף? אני מצטער, אמר הקיבוץ, אבל אין לי כסף, יש לי רק את התרמיל הזה, קח אותו ותטייל בעולם, כשתרצה לחזור, אני אחכה לך פה. לקח הילד את התרמיל ויצא לטייל בעולם והקיבוץ היה מאושר.

והילד הלך ולא חזר הרבה זמן, והקיבוץ היה עצוב.

ואז יום אחד הילד חזר והקיבוץ רקד מרוב שמחה, בוא ילד תקטוף קצת בננות, תשחה קצת בכנרת ותהיה מאושר. אני יותר מידי עסוק בשביל הדברים האלה, יש לי אישה וילדים ואני צריך בית, תביא לי בית קיבוץ, אם אתה רוצה אותי פה תביא לי בית..

אתה רוצה בית? אמר הקיבוץ, אני אדאג לך לבית, רק תחכה כמה חודשים ואז אני אסדר לך בית, אני פשוט צריך לחלק בתים לחברים, להעביר החלטה לעבור למגרשים משותפים, לחלק בתים ליורשים, לתכנן הרחבה ואחריהם אני מתפנה אליך, והילד היה קצת מבולבל אבל אופטימי.

והילד הלך וחזר, הלך וחזר הרבה פעמים, וכעבור שבע שנים הקיבוץ הביא לילד בית, הילד אמנם היה צריך לשלם על הבית, על פנסיות, על מס שבח, על הוצאות עורך דין, על שיפוצים, על מיסי קהילה, על גנים לילדים, על ארנונה, חשמל וגם לא יכל להשתתף בהחלטות חשובות שנוגעות לו ישירות, אבל היה לו בית והוא היה מאושר, נו בערך, מאושר זאת לא בדיוק המילה לתאר אותו.

והקיבוץ היה מאושר שיש לילד בית, גם אם לפעמים הוא חשב שהילד קצת כפוי טובה שחושב שמגיע לו הכל. אולי גם כאן המילה מאושר לא לגמרי מדויקת.

והילד הלך לביתו בקיבוץ, אבל לא היה לו זמן להסתובב בקיבוץ כמו פעם, כי הוא היה צריך לעבוד, לפרנס ולשלם על כל ההוצאות וההלוואות שהוא לקח. אבל הילדים של הילד הסתובבו בקיבוץ, רק שהם לא קטפו בננות, כי צריך לעבור דרך שער כחול כדי להגיע למטעים, והם לא בדיוק שחו בכינרת, כי היא היתה מלוכלכת ומלאת יתושים, והם לא חלבו פרות, כי בכדי להשיג חלב מהרפת הם היו צריכים לנסוע לגולן, ועל הדשא אי אפשר לישון כי חם מידי ומלא נמלים. ובמקום זה הם שיחקו במגרש המשחקים וקנו חטיפים וקרטיבים בסופר (מה שעשה את אבישי מאושר).

והקיבוץ היה נזכר בערגה איך הילד היה איתו פעם, ולא הבין למה הילד לא משחק איתו. ועבר הרבה מאוד זמן.

ויום אחד בא הילד ואמר לקיבוץ שהילדים שלו כבר גדלו, ושצריך לשלם על הלימודים שלהם, שהוא רוצה לצאת שוב לטייל בעולם ושהוא צריך לשלם מזונות לגרושה ושנמאס לו כבר לשלם מיסי קהילה. הילד רצה לדעת אם אפשר לפרק את הקיבוץ ולקבל כסף, והקיבוץ הסכים להתפרק, והילד היה מאושר ונסע לטייל בעולם עם החברה החדשה.

ועבר הרבה מאוד זמן, והילד חזר לקיבוץ המפורק, והקיבוץ חיך חיוך כואב, התמתח והרים את ראשו כדי להביט בילד, מה תרצה כעת ילדי? אין לי כל כך מה לתת לך. והילד ענה שהוא רוצה לבוא לישון על הדשא. התאמץ מאוד הקיבוץ, דיבר עם כל הגורמים, פנה לכל הועדות, קיבל את כל האישורים וההיתרים ומצא לילד פיסת דשא קטנה. ושם רבץ הילד ונרדם, והקיבוץ היה שוב מאושר.

משחקי יורו 2016 | ארז הסיין

חברים ותושבים מוזמנים להתכנס במהלך חודשי יוני -יולי לחגוג את יורו 2016 הבא אלינו לטובה. החלטנו לארגן צפיות משותפות בבית צנחן של המשחקים היותר מעניינים בשלבי הבתים ושל כל המשחקים בשלבי ההכרעה, למטה תוכלו לראות רשימה עם תאריכים ושעות של המשחקים שישודרו. בואו לעודד את הנבחרת שלכם!

שידורי משחקי יורו מעגן בבית צנחן:

יום ו' 10.6 - 22:00 - משחק פתיחה צרפת - רומניה

יום ב' 13.6 - 22:00 - בלגיה - איטליה

יום ה' 16.6 - 22:00 - גרמניה - פולין

יום ו' 17.6 - 16:00 - איטליה - שבדיה

19:00 - צ'כיה - קרואטיה

22:00 - ספרד - טורקיה

יום א' 19.6 - 22:00 - צרפת - שווייץ \ רומניה - אלבניה

יום ב' 20.6 - 22:00 - סלובקיה - אנגליה \ רוסיה - ווילס

יום ג' 21.6 - 19:00 - אוקראינה - פולין \ גרמניה - צ. אירלנד

22:00 - קרואטיה - ספרד \ צ'כיה - טורקיה

יום ד' 22.6 - 19:00 - הונגריה - פורטוגל \ אוסטריה - איסלנד

22:00 - איטליה - אירלנד \ שבדיה - בלגיה

25.6 שבת - שמינית גמר החל משעה 16:00 - 3 משחקים

26.6 יום א' - שמינית גמר החל משעה 16:00 - 3 משחקים

27.6 יום ב' - שמינית גמר החל משעה 19:00 - 2 משחקים

30.6 יום ה' - רבע גמר - 22:00

1.7 יום ו' - רבע גמר - 22:00

2.7 מוצ"ש - רבע גמר - 22:00

3.7 יום א' - רבע גמר - 22:00

6.7 יום ד' - חצי גמר - 22:00

7.7 יום ה' - חצי גמר - 22:00

10.7 גמר יורו 2016 - 22:00

UEFA
EURO2016
FRANCE

מאוזן

3. משפחה הנמצאת בקיבוץ מעגן מימים קדומים (3)
5. שמו האמיתי של קיצי' (3)
9. שם פרטי הוא גם שם משפחה אצל חבר זה (6)
10. גם מס וגם חברת קיבוץ (6)
11. גם אצטדיון בירושלים וגם חבר קיבוץ (3)
13. מבנה אשר שימש להצגות ומפגשים בעבר (5,3)
17. כפר נופש בצפון הארץ (3,4)
18. ישוב בצפון הארץ (4)
20. שם נפגשים הילדים אחרי בית ספר (7)
21. משפחה ענפה בקיבוץ מעגן (4,2)
22. אגם אשר רבים טועים לקרוא לו ים (4)

מאונך

1. פרי ירוק הגדל במטעי מעגן (6)
2. ממקימי קיבוץ מעגן (שם משפחה) (9)
4. גם שכונה וגם בת משק במעגן (3)
6. שי וחבר קיבוץ
7. מקור מוצאם של מקימי הקיבוץ (6)
8. גם שדר רדיו וגם חברת קיבוץ (4)
9. נגלה בשנות ה-90 מול חוף מעגן (2)
12. שמו הפרטי של בז'ה (4)
13. פרי נפוץ בעמק הירדן (4)
14. צלם נודע במעגן (5)
15. מבנה מרכזי שכבר לא בשימוש הקיבוץ (5,3)
16. גם הצהרה וחבר קיבוץ (5)
18. מכשיר חשמלי הכרחי בקיץ בקיבוץ (4)
19. בעלת התלתלים הכי מפורסמים במעגן (3)

